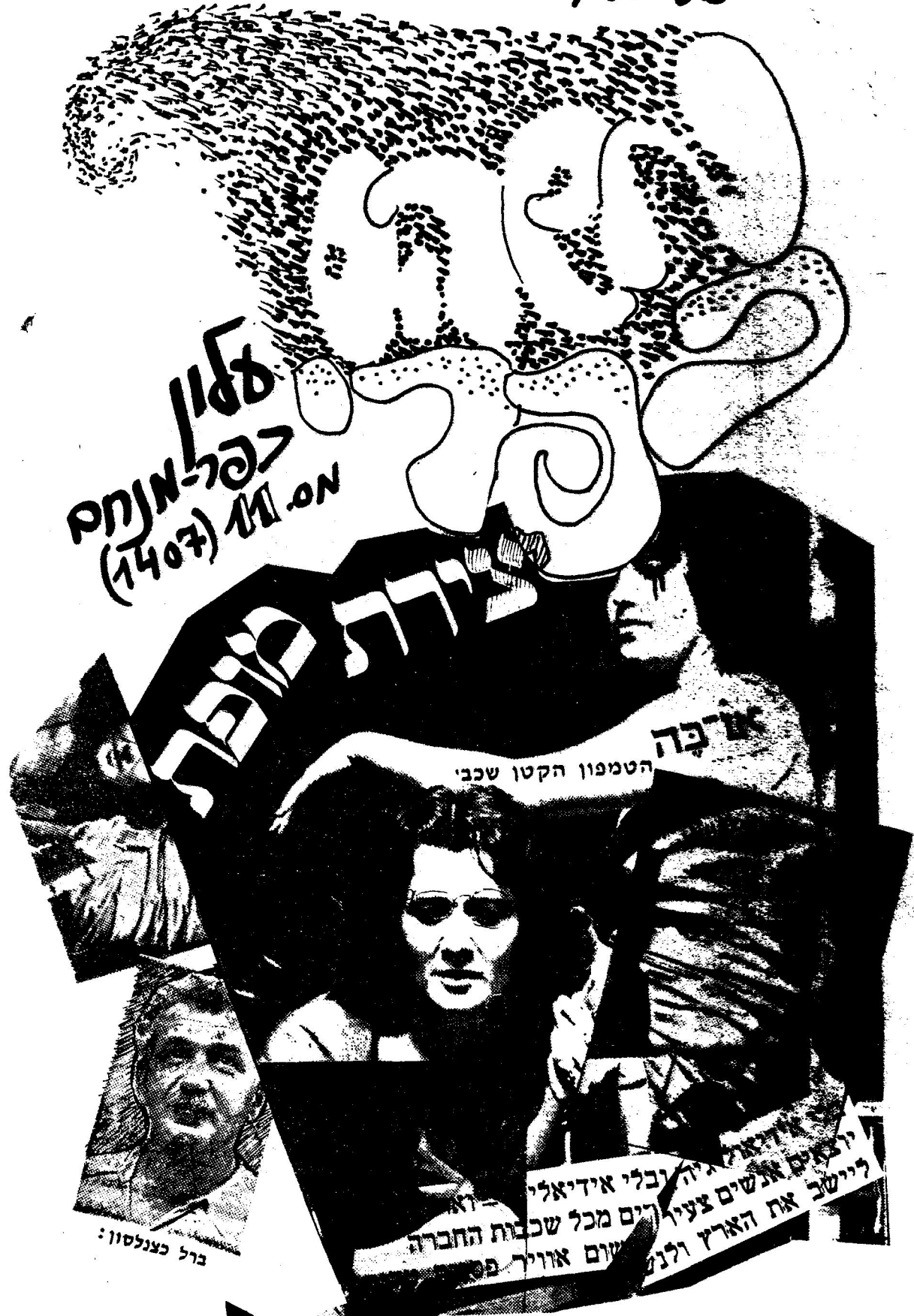

20/6. 86

עלון
זכר-אנשים
מס. 11 (1407)

הטמפון הקטן שכבי

אדיאל

אדיאל היא נבלי אידיאלי
ורבאים אנשים צעירי קים מכל שכבות החברה
לדוילוב את הארץ ולגלש שום אוויר פס

ברל כענלסון:

שריו, שריר עולה-נא... ראוין עם יוסף פינק.

עדיין לא נכנס לספר השיאים של גינס, אבל הוא כבר בהחלט "הכי", הכי הזקן! עדיין לא הכי חזק בעולם, גם (עוד) לא הכי חזק בארץ, אבל בדרום... בהלישבות העובדות... בהסתדרות... נראה שכן, לפחות בכל מה שנגע להורדת ידיים.

יוסף פינק מוכר לנו כבחור חזק, אלא שעכשיו יש לו גם אישורים: בליפות הארץ בהורדת ידיים הוא הצליח לטפס עד לגמר, ורק בגמר, במאבק על המקום הראשון, הוא נכנע וזכה "רק" במקום השני - כל הכבוד! בעקבות ההישג המרשים הזה נפגשתי עם יוסף לשמוע איך היה ומה התוכנית לכהיד ובהזדמנות גם כמה שאלות יותר כלליות. על עצמו, על הקיבוץ ועל בכלל.

לאור הישגך בליפות הארץ בהורדת ידיים אפשר להגיד שאתה כמעט הכי חזק בארץ, האם אתה מרגיש גאוה?

שללול! (למה?) בסה"כ רציתי לנצח, אם לא ניצחתי אז איך לי מה להרגיש גאוה. (אבל כמעט ניצחתי?) כמעט זה לא מספיק! (ובעתיד תזכה?) אני מאמין שכן, ספורטאי חייב להאמין.

מה הלאה? האם יש לך מטרה נוספת מעבר למה שהישגת, מהן התכניות שלך?

אין כאן הורה מסוימת!! אני צריך להגיע לליפות העולם ולקחת שם מקום ראשון (אתה מאמין שתוכל להשיג את זה?) לפחות באופן תיאורטי - וכבר אמרתי ספורטאי חייב להאמין.

מהו משטר האימונים שלך?

כרגע אין לי שום משטר אימונים (מתי כן?) רק לפני התחרות, שלושה שבועות זה מספיק. (אתה לא מתאמן כל יום?) אין לי משטר אימונים מיוחד - רגיל לגמרי; קצת עבודה עם "וולוקר" וקצת עליות על מתח (כמה זמן כל יום?) בערך שעה. (ולקראת התחרות?) לקראת התחרות מצאתי לרוב אימונים וכל מיני אמצעים מאולתרים כדי לעבוד במיוחד על שרירי "ההורדה".

למשל איזה אמצעים? הייתי אז במילואים, לקחתי שלושה קיטבגים (מלאים) תפסתי את שלושתם ביד, השענתי את המרפק על המיטה והרמתי והורדתי את היד (עם הקיטבגים) 15-20 פעמים, זה מפתח כח וסיבולת (איך ספק!)

אתה משקיע לא מעט "בלהיות חזק", למה צריך הכח לשמש לדעתך - האם רק להפגנת כח בתחרויות או שגם למטרות נוספות?

לכח איך שום מטרות! (אז למה אתה משקיע בזה כל-כך הרבה?) זה דבר כל-כך פשוט, לפעמים באים אלי לעבודה וקוראים לי "בוא תעזור להזיז, להרים, לקחת משהו", אז אני בא ועושה את זה ביד אחת... בסה"כ אנשים טובלים מדעות קדומות, מתיחסים אל הכח בזלזול ובלגלוג. ואיך שום סיבה, לא צריך להיות חלש בכוונה, נכון? לא צריך לעשות מסיבות, ולא סימפוזיונים, בסה"כ זו תכונה אלמנטרית שיכולה לעזור לכל אחד. מה, תלך להזעיק עשרה חברה בשביל להזיז משהו?

מה הניע אותך להשתתף באליפות ההורדות?

התחרות - זה בסך הכל ספורט. זה ספורט הרבה יותר אובייקטיבי משאר ענפי הספורט (למה?) כי אתה בעצמך קובע את היכולת שלך, והיא לא נקבעת ע"י מאמן שמעריך אם אתה טוב או לא.

איך ההרגשה להיות מנצח ואיך ההרגשה כשהפסדת בגמר?

צריך להיות מרוצה כשיש נצחון ולדעת גם להפסיד בכבוד. (האם הרגשת תסכול כשהפסדת?) בכלל לא. הפסדתי לאדם יותר חזק ממני (הוא היה פעם "מר ישראל") וככה זה. זה הספורט. (ואתה מאמין שתוכל לנצח אותו?) כן, אני מאמין. (לא נשברת?) בכלל לא!

האם לדעתך הקיבוץ עושה מספיק כדי לפתח ולטפח את הכושר הגופני?

הקבוץ לא עושה שום דבר. את הפעילויות הקיימות כל אחד יכול לעשות באופן חופשי. צריך לשפר את התנאים הקיימים - חדר כושר רציני, בריכת שחיה מחוממת וכו', אלה דברים שחסרים לי.

אתה כבר חזק מאד, כמעט הכי! אתה רוצה להיות עוד יותר חזק?

אני מעדיף להיות יותר חזק מאשר יותר חלש.

הייתה לך הרבה אהדה באליפות, למה?

כי לא התנהגתי בצורה שחצנית, לא דיברתי, לא התווכחתי עם שופטים, לא סיפרתי סיפורים כמה אני חזק וכמה אנשים אני מוריד (זו הסיבה?) אני כמעט בטוח. (ובקבוצ אתה מרגיש אהדה?) לא צריך להתיחס אלי לפי הכח שלי, ואני גם לא מצפה שככה זה יהיה. צריך להתיחס אלי בתור אדם, ככה זה צריך להיות.

האם הכח עוזר לך בעבודה?

עוזר, איך ספק! אני תמיד שמח לעזור לאנשים, ולא דווקא באמצעות הכח, אני אוהב לעזור. ב-50% מהמקרים פונים אלי לעזרה בענייני הכח.

אתה נוהג לדבר הרבה על הבריאות, לא דק שלך אלא של כלל הציבור, מהן הטענות שלך?

כל אחד צריך לדאוג לעצמו. (אבל יש לך טענות גם למזכירות ולו. בריאות) בתחום הזה המצב חמור מאד (למה?) למה מסבסדים סיגריות? כדי לעודד אנשים לעשן? ולמה מאפשרים לעשן במקומות ציבוריים?!

האם אתה מרגיש שזיעות רצון בקבוצ? האם טוב לך כאן?

פחות או יותר, איך לי טענות, צריך לדעת לחיות עם מה שיש (זה מאד כללי) אני מעדיף שהראיון יהיה רק על מה שדיברנו ולא חשיפת אישיות.

מה יחסך אל הצעירים בקבוצ?

יש דבר כזה? (ישנם כמה לא?) בקבוצ קשה לדעת מי צעיר ומי זקן, ההבדל לא כל-כך גדול. גם זקן לא צריך להיות מושג שלילי, אבל הצעירים צריכים להיות צעירים.

20.6.86.

אריה

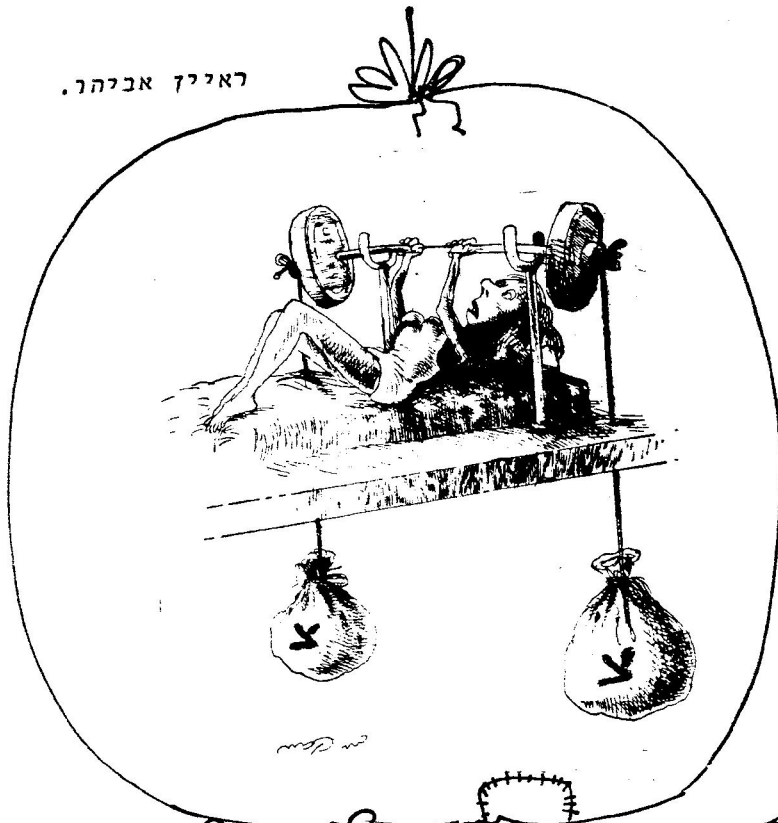
הפציעה במלחמת של"ג) מפריעה לך באימונים
ובהישגים?

בסה"כ נשארתי שלם, לא צריך לרחם על עצמי.

זה אתה אוהב כאן ומה אתה שונא?

אני אוהב את מועדון הצעירים (בסילור) כלומר את הכרונה.
המיקום מוצלח, הבית יפה וזה לא במרכז. (ומה אתה שונא?)
"העמסת חיידקים" (העמסת עופות) (למה אתה קורא לעופות חיידקים?)
כי אתה לא מרגיש את המשקל שלהם. (אז מה הבעיה זה יותר קלץ
כל כניסה ללול אתה חוטף כמויות אדירות של אבק, אם לפחות היית
סוחב 8 עופות בכל יד היית נכבס פחות. ביקשתי שיתנו לי לקחת 8
עופות בכל יד ולא הסכימו.

ראיין אביהו.

מציף / צליל / תרדק (11.6.86)

לאור ריבוי המקרים החריגים שקרו לאחרונה הוחלט בישיבת הועדה להגביל למקרים המפורטים מטה:

1. חבר שעשה דין לעצמו ולקח רכב בלי תיאום עם סדרן הרכב, הוחלט שלא יקבל רכב במשך החדשים הקרובים.
2. לאור ריבוי התאונות לאחרונה ברכב הקיבוץ הוחלט לזמן את החברים לועדה-רכב. כמו-כך החברים הנ"ל נרשמו לפני הועדה, והוחלט שחברים שיהיו מעורבים ביותר מתאונה אחת הועדה תצטרך להחליט באילו אמצעים לנקוט נגדם.
3. רכב הקיבוץ ללא חברי קיבוץ:
לאור מקרים חוזרים שבהם נהגו "זרים" ברכב הקיבוץ סוכס:
ברכב הקיבוץ ינהגו רק חברי קיבוץ, או כאלה שקיבלו אישור מתאים לכך ממוסדות הקיבוץ.
4. מקרה חריג במיוחד שקרה עם משולם אורן:
הנ"ל הזמין רכב ליום מסוים ולסידור רכב לא היתה מכונית לתת לנ"ל, משולם לקח מפתחות של אחד מכלי הרכב שהיו בתא של אחד החברים והשתמש במכונית (שהיתה מסודרת לחבר) לצרכיו הפרטיים, ועל כך הגיבה הועדה בחומרה רבה:
א. משולם לא יקבל רכב במשך 3 - חדשים.
ב. הנ"ל ישלם את הנסיעה מתקציבו האישי.
ג. משולם יובא לבירור בפני המזכירות.
לכל המוזכרים לעיל זכות ערעור בפני הועדה.

בשם האגודה

לצוות מועדון גיל הזהב
על עבודתכם הנעשית
בצנעה ובהתמדה,
כל הכבוד !!

מר 6

20.6.86

מחשבה ופיקוח

מזה זמן רב הגעתי למסקנה כי מצבנו הכספי כלכלי הוא חמור, ואם לא נפעל לשינוי ושיפור המצב הקיים אנו צפויים לירידה ברמת החיים, ל"אכילת" הרזרבות הכספיות שעוד ישנן ויחד עם זאת להזדקקות גוברת ללקיחת הלוואות אשר מחירן יקר.

לכאורה הסיבות למצב הנ"ל הן רבות (ירידת מחירים, מגבלות יצור, עליית הוצאות וכו') ומגוונות, והבעיה היא לא לנסות ולחפש סיבות נוספות אלא למרות התנאים הקשים למצוא דרכים לשיפור המצב ואו לפחות למנוע את המשך ההדרדרות.

ונדמה לי כי הדרך בה פעלנו עד כה מזה למעלה מעשר שנים לא הניבה את התוצאות המקורות. התפוקה המשקית ממשיכה לרדת, אחוז ההוצאה הישירה ממשיך לעלות והגענו לקו אפס יתרה לאחר נכוי ההוצאה הישירה מהתפוקה בחלק מענפי היצור.

על מנת להצביע על כיוון מחשבה היכול להתמודד עם הבעיות רצוי לשאול באיזה ענפים נחלנו הצלחות?

וכאן התשובה בולטת לעין - באותם ענפים בהם נמצאו חברים "המשוגעים לדבר" במובן החיובי של המלה והיו מוכנים להשקיע מזמנם, מחשבתם, מרצם, בענף ביוזמות חדשות ובפיתוח ובעיקר בהתמסרות ואיכפתיות מירבית.

ומה הם עיקרי הדברים, המצביעים על השג והתקדמות: יוזמות חדשות, שיפור הקיים, יעול וחסכון בשימוש במשאבים המוגבלים שישנם במשק. ואם אנסה להיות ספציפי יותר נראה כי הענפים "המובילים" בעיקרם הנ"ל הם באופן מפתיע למדי ה"ספארי" וגינות הנרי.

ונשאלת השאלה האם ואיך יש אפשרות להעתיק את ההצלחה בהם גם לענפים נוספים. לדעתי כן. אך זה מחייב מספר מסקנות לשינוי וביצוע מידויים:

1. העברת מוקד ההחלטה והאחריות לרמת צוות הענף. (גיבוש צוות ענף, ישיבות, אינפורמציה, ושיתוף מירבי בקבלת יוזמות והחלטות, ואחריות בביצוען).
2. יצירת קשר ישיר בין התמורה וההתמסרות לבין רמת התגמול. (כאן יש לבחון איך מי שתורם יותר גם יזכה לתגמולים גבוהים יותר. ואין מדובר כאן במשכורות אלה, למשל בקדימויות להשתלמויות, ולתגמול אשר הקיבוץ והחברה חבים אותו למספר "משוגעים לדבר" הנושאים בעול).
3. דגש על הכשרת וקידום כח אדם מיקצועי לענפי הייצור.
4. דווח חודשי ברמת הענף הבודד על הוצאות והכנסות על מאפייני החלטות הקובעים את רווחיות הענף. (מדדים מקצועיים, רמת שימוש בגורמי הייצור ועוד).

לסיכום:

נראה לי כי יש לחתור לשינויים חיוביים בכל הענפים. כולל בענפי השרות (למשל לחפש דרכים איך מקטינים את מספר ימי העבודה המושקעים בחיבור). וזאת ניתן וצריך לעשות בעיקר בצוותים בענפים עצמם ולא להניח שיש לבר. משק וועדת משק אשר יביאו לנו את הישועה. הנסיון ההסטורי הקצר של עשור שנים מחייב לדעתי יוזמה ושינוי בכל תחום מתחומי חיינו ובעיקר יפה הדבר לארגון ונהול ענפי המשק והשרותים.

אמנון צ'אבר

נד זכרון

- 5.6.74 - אבא זיווי
- 6.6.67 - עמדם ויוחנן בן-חורין - מלחמת ששת הימים
- 22.6.80 - אנה לבו-שין
- 27.6.79 - הלל ברוידא
- 27.6.85 - חיים בלכר

20.6.86

א 8 א

תרבות מתחת לשולחן

בית הבנים הינו, על פי כל הקריטריונים, אולם מופעים, כנסים ואירועים, שברובם מוזמנים מחוץ לקיבוץ ובהלקם - תוצרת מקומית. כל צרכן תרבות יודע מה רבים המשאבים האנושיים והחמריים הכרוכים בהכנת אירוע, ומעריך זאת היטב בבואו לשלם את דמי הכניסה ובעצם התנהגותו במהלך האירוע, והתיחסותו אליו.

בערך "תרבות" יש לכלול מחד את התוצר הסופי - הצגה, קונצרט, מחול, אך מאידך, גם את גישתו ויחסו של הקהל אל המוגש לפניו ואל המקום בו מתרחש האירוע.

לא לחינם נקבעו כללי התנהגות בנוסח: לא מעשנים, לא אוכלים, לא כנסים יחפים וכיו"ב. על אלה חשוב להוסיף ערך תרבותי בלתי מבוטל: הכניסה - בכרטיס או בהיתר חוקי אחר. אין להעלות על הדעת חינוך לערכי תרבות כאשר הפרט בעצמו - ביניהם גם עובדי הבית - בגבור עליו יצרו, מעלים עין, מתעלם מסביבתו, מעדיף את נוחיותו ומתיר לילדיו הפרטיים ו/או חבריהם להיכנס מעבר לכל חוק וסדר.

ובמה דברים אמורים?

יש לא מעט מחברינו הקשורים בעיסוקם לבית הבנים. (אנשי מנהלה, כרטיסים, חשמל, תאורה, תחזוקה, אירוח סדרנים וכו'). המקדישים מזמנם ומרצם - לרוב מעבר לשעות העבודה - לטובת תפעולו התקיין של הבית. כל עוד לא נהוגה "שטת הפרמיות" בקיבוץ, לא יכול להנות בעל תפקיד הנאות חמריית הנובעות מתוקף תפקידו: אין הסדרן יכול להכניס לאולם את בני משפחתו וכך לא איש התחזוקה וכו' - כשם שאיש הכל-בו אינו מקבל מצרכים בחינם או רכז הרכב אינו נוהג ללא חשבון ק"מ. אנו מכירים את "טובות ההנאה הקטנות", עליהן ניתן לעבור לסדר היום, אך בנושא הנדון, קרי: כניסה להצגות בחינם והכנסת ילדים בניגוד להחלטות ז. חינוך - העניין חורג הרבה מעבר ל"טובות ההנאה הקטנות". התופעה מצויה לא רק בקרב עובדי הבית: ראינו חברים המחליטים לקחת את ילדיהם למופע תוך ידיעה ברורה שהצוות החינוכי לא התיר את השתתפותם. מה מוליד מצב כזה?

א. מסר מעוות העובר לילדים כערך "חינוכי": אין צורך בדמי כניסה - צריך למצוא את ה"קשרים" הנכונים ואז אתה בפנים (מחר, כבר אפשר יהיה להסתדר לבד, ובקיצור ל"התפלח"....)

ב. בלבול בין הילדים (בנוסח: למה הוא רואה ואני לא...), כאשר לצוות החינוכי אין כלים להתמודד, כי העניין הוא בידי ההורים ולא "אשמת" הילדים.

ג. אי-נחת בין ההורים בגנים ובכיתות (אלה שבסדר הם ההורים ה"רעים" ומיפרי הסדר הם ההורים ה"טובים"....)

ד. ערעור סמכותו וחשיבותו של הצוות החינוכי בכתה או בגן. (אם ההורה שלי מרשה לי, הרי המחנכות סתם מבלבלות את המח ולא צריך ל"שים עליהן...)

ה. הפחתת ערכו התרבותי של האירוע, תוך פיתוח התייחסות לא נכונה אל מהותו. (אפשר להיכנס ולצאת כשמתחשק... אפשר לשוחח במהלך המופע, אפשר להיכנס יחפים... וכו')

ועדת חינוך וצוות ביה"ס היו ערים לנושא וקבעו, כבר בראשית השנה, כללים על פיהם תוסדר השתתפות הילדים במופעי בית הבנים. יצאנו מנקודת הנחה שהצוות החינוכי לא יוכל לקבל פניות פרטיות של הורים ולשפוט בכל מקרה לגופו של ענין, אלא נזקקים אנו לכללים ברורים ואחידים.

להלן איזכור הכללים שהיו מקובלים על הנהלת בית הבנים וועדת חינוך:

1. מופעים למבוגרים המתקיימים בערבים, בימי חול, אינם מיועדים לילדים. במידה שיישארו מקומות פנויים במופע כזה, יובא הדבר לידיעת צוות ביה"ס או וועדת חינוך והם יחליטו על פי שיקולים חינוכיים-תרבותיים, האם להתיר השתתפות ילדים ובאיזה גילאים.

2. במידה שמתקיים מופע במוצאי שבת או חל (ביום בו ישנים הילדים בבית) והכניסה אליו חפשית (ואך ורק במקרה זה!) - יוכל כל הורה, על פי שיקול דעתו, לקחת את ילדו למופע, תוך שמירה על כללי התנהגות ההולמים את האירוע.

3. לכל המופעים לילדים, המגיעים לבית הבנים, יש אפשרות כניסה לילדי כפר-מנחם, לאחר הרשמה מסודרת על גבי לוח המודעות בחדר האוכל וחלוקת כרטיסים לתאי הדואר של ההורים.

4. הורה אינו רשאי לקנות לילדו כרטיס למופע המתקיים בערב או לפנות ערב והמיועד בעיקרו למבוגרים.

5. הורה (וגם אם הוא מעובדי בית הבנים) אינו רשאי לקחת ילדו למופע (מבחוץ או תוצרת מקומית) שהכניסה אליו חפשית, במידה שילדי הגן/הכתה לא קיבלו היתר להשתתף בו (מטעם הצוות החינוכי).

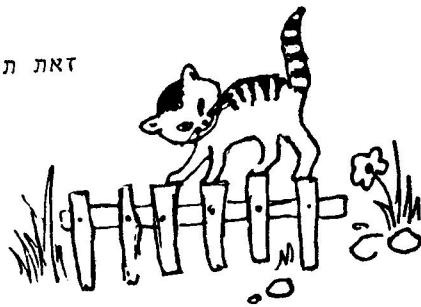
לצד כל ההגבלות והאיסורים ברצוני לציין שאנו עומדים בקשר עם רכזת התרבות במועצה, האחראית על הרפרטואר, ודואגים להסב תשומת לב להצגות ומופעים הנראים לנו חשובים, תוך הדגשת הקהל של גילאי ביה"ס שזכה עד לא מזמן להצגות לפעוטות בנוסח "דרדסים" ו"כפה אדומה". הרפרטואר בשנה האחרונה, שכלל בין השאר את "מפצח האגוזים",

"המלך הלך לישון" ו"האי ברחוב הצפרים" - יכול בהחלט להעיד על-כך. אגב, הידעתם על מה הופעל עלינו, הצוות החינוכי, עיקר הלחץ להשתתפות הילדים? - על ה"גשש החינור", חוה אלברשטיין, עוזי חיטמן ויגאל בשן אווה אווה....

וכשהותרה הכניסה במוצאי שבת לקונצרטים, בלט, שירת מקהלה - כמה מאיתנו נמנו על מתי המעט שפקדו את האולם עם ילדיהם.

זאת תמצית התרבות שלנו, וחבל.

עמליה גולדברג.

הודעה מטעם ו. חינור

+++++

לנוכח קשיים ואי בהירויות שנתעוררו בעניין השכבות, נערך דיון בועדת חינור והועלה הצורך באיזכור החלטות קודמות המובאות להלן:

1. כל עובד(ת) חינור (מורה/גננת ומטפלת) משכיב(ה) בבית הילדים בו עובד(ת).
2. בכל משפחה אחד מבני הזוג לפחות חייב להשיב.
3. נשאף לכך שהמשכיבים לבית ילדים יהיו מביין עובדי השבת באותו בית ילדים.
4. הורה לילד אחד נכנס לתורנות השכבות עם כניסת ילדו לשנת לילה בבית התינוקות (10 חדשים).
5. הורה שאינו עובד חינור חייב בתורנות השכבות.
6. הורה ליותר מילד אחד ישתלב בהשכבות כאשר תתחיל השכבה מסודרת בבית הילדים של ילדו הצעיר.
7. יש לשאוף להכנסת השכבות בבית ילדים כאשר הילדים בגיל 11/2 בערך.

מקווים להבנה ושיתוף פעולה.

ו. חינור.

11 חר

20.6.86

העיתון

by: ADRIAN

דף רציני

18-06-86 N'002

TO BE CONTINUED

משולחתי של רכז-המשק (i)

מרבית זמני מוקדש החודש לעיסוק בנושאי כ"א, ועבודה, תוך מאמץ לסייע בהגברת הייצור, והכנסות המשק, וזה אופייני לתקופה זו. אנו נמצאים בעיצומה של ה"עונה החקלאית" המוכרת לכולנו. כ-3 שבועות ארוכים, ומתישים, וההרגשה והידיעה היא, שללא מאמץ מרוכז ותוך התגייסות מסיבית של כלל החברים לא נעמוד במטלות הניצבות בפנינו בשבועות הקרובים.

וברשותכם אציג את הנדרש והחייב להעשות בתקופה זו, כי בהבנת המצב יובהר לכולנו מדוע העומס הוא כה רב דווקא בתקופה זו. עלינו לבצע החודש:

- א. עישוב כ-2500 דונם כותנה
- ב. העמסת עופות
- ג. פריסת קווי-הטפטוף בכותנה
- ד. עבודות קציר (חיטה, פול, חמניות וכו') בבית ובחוץ.
- ה. מסיבות, טיולים - "סוף השנה".

וזאת בנוסף, לעבודות בשאר ענפי הייצור, החינוך והשירותים. במתכת ובקרמיקה יש שפע של הזמנות, אך איך ביכולתנו לבצען. נכון הדגש הוא "עם הפנים לייצור", וענפי השירותים והחינוך יוצאים הנפגעים העיקריים, וכך לדאבוננו זה גם יימשך...

אולם לא אכחיש כי ניתן להקל במידה - מה, באם כולנו, מוסדות המשק, רכזי הוועדות והענפים והחבר הבודד היינו מתכננים את פעילותנו בצורה מושכלת ונבונה, תוך וויתור על נוחיות אישית, והתאמת תכניות ע"פ צרכי המשק. כיצד? ובכן, אמחיש זאת ע"י מספר דוגמאות:

- א. נרפש, חופש, חו"ל: התאמת אירועים אלה לחודשי יולי-ספט'
 - ב. טיולים, מסיבות - "סוף שנה" - אירועים אלה דורשים כ"א רב, קביעת מועדים אלטרנטיביים לאירועים אלה, יקלו מאוד.
 - ג. פעילים, ועובדי-חוץ - מתן תורנויות בקיבוץ בתקופה הזו. (בקיבוצים רבים הדבר הפך לנוהל, והוא מקובל במוסדות הקבה"א).
 - ד. תכנון הייצור והעבודות בענפי הייצור - במועדים שונים כמה שניתן, כך שמועדי העבודות, הגידול והשיווק יתפרסו על תקופה יותר ממושכת.
- אולם צריך לדעת. כל זה, הינו בשוליים, והעומס העיקרי יישאר, וכל הזדמנות להגדלת הייצור וההכנסות למשק תבחן בצורה חיובית למרות הקשיים המובטחים.

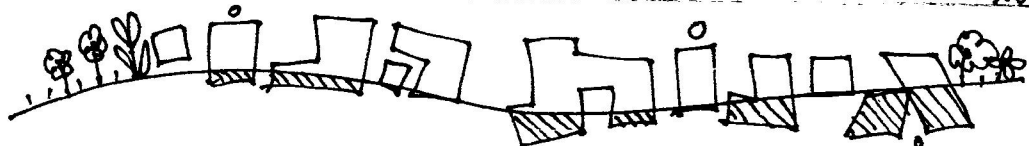
לא אתחמק מניתוח יותר מעמיק למצבנו, ושתי תשובות עיקריות
לכך, שגם בפתרון המלא או החלקי, לא יוקל לנו בהרבה. והן:

מצבו הדמוגרפי של קיבוצנו - מרבית החברים הוותיקים נאלצים
מסיבות גיל ובריאות לחדול מיציאה לגיוסי העישוב. תחום זה
שהינו ה"מונופול" של דור-הוותיקים נמצא פגוע ומוכה כתוצאה
מירידה במספרם של החברים הוותיקים. ציבור מסייע, נאמן
שבמשך שנים מהווה עבורנו, הצעירים, דוגמא ומופת.
ולעומתם הצעירים, מספרם מועט, ומרביתם עוסקים ב"עבודות
הבוערות" (השקייה, קציר, העמסת עופות וכו').
נכון, ישנם מספר חברים צעירים, אשר לנוחיותם יצרו "אידאולוגיה"
להצדקת התחמקות מהשתתפות בנטל הרב המונח על כתפינו, אותם
מעניינת "חלקתם - הקטנה".

כוחם של פתקאות וגינויים הוא מוגבל. אני מאמין בדעת-קהל
ערכית ובונה, שתדע להתמודד ולהגיב נכון מול אותן תופעות
חריגות, ותוכל להן.

ובטוחני, שבעוד כשבועיים כאשר יוקל בעומס, נחוש כולנו הרגשת
סיפוק ועוצמה, שנשינו את המירב, להגדלת הכנסות המשק, ושיפור
האווירה החברתית בקיבוץ.

שלומי

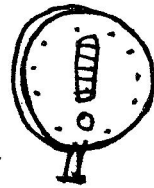

בהתייעצות ביך רכוז המשק ועובדי הנוד, הוחלט לבטל את שתילת
הפרחים הקיציים, וזאת מן הסיבות כדלקמן:

- מועד השתילה יצא הפעם מאוחר מאד והחום יגרום בוודאי לאחוז
גבוה של אי-קליטה.
 - שתילת הפרחים החורפיים תחול כרגיל בסוף ספטמבר - התחלת
אוקטובר. אי לכך ייהנו החברים משתילה כעת רק כחודש וחצי, דבר
שאינו מוצדק בהתחשב במחיר השתילים והמים הגבוהים.
- במסגרת המאמץ לחיסכון במים יוסיף הבטול לא במעט.

14 ספ

20.6.86

גם זה קורה בציבור...

פעם, פעם, לפני המון המון זמן, היה היתה משפחה שרצתה לעבוד דירה אבל...

- א. במלמס ההס לא היה רכז ועדת חברים, ולכן: חכו, כי אין עם מי לדבר.
- ב. כשסוף סוף נבחר רכז הועדה, כמובן שהוא עדיין לא היה בעניינים אז: חכו שיוכנס לעניינים.
- ג. בתחילת הדרך ניסתה ו. חברים למצוא אחראי לעניין דירות מטעמה אבל החיפוש עלו בתוהו. בליט ברירה- המצב מוכר לכולנו - העול נופל בחזרה על רכז הועדה.
- ד. כאשר היה ניתן לבסוף להציג את הפניה לרכז ועדת חברים, התחיל האחרון לבדוק את הנושא וגילה מהר מאוד שיש התנגדות (תקיפה) לכניסת המשפחה לדירה הנדונה. ואז כמובן: חכו, כי צריך לפתוח במו"מ עם המתנגדים והתוצאה אינן בטוחה.
- ה. כאשר הסתיים המו"מ בין רכז ו. חברים למתנגדים, ללא הסכמה (כמובן), הוחלט להקים צוות מיוחד לבדיקת הנושא, אז, כרגיל: חכו, שהצוות יתכנס ויתחיל לעבוד.
- ו. החלטת הצוות היתה - יש לפרסם מרכז ציבורי בדבר הדירות הריקות, וכאשר ירוכזו כל הפניות - ידון הצוות מחדש במכלול. אז: חכו, יש לתת למיכרז זמן לעשות את שלו.
- ז. לסיכום המיכרז, התכנס הצוות שנית, ובענין המשפחה האמורה החליט - כן !! תוכלו לממש את שאיפת חייכם.
- ח. אבל... אחרי זה היה צריך לעשות סיור עם רכז ו. חברים לבדיקת תיקונים הכרחיים בדירה. ואחרי זה: חכו צריך לחכות לאישור לרשימת התיקונים מועדת בנין.
- ט. ובחלופ הימים: חכו, צריך להמתין לאחראי על שיפוצי דירות מטעם ו. בנין שיחזור לתפקידו, ובינתיים אין עם מי לדבר.
- י. כשחזר הנ"ל לתפקידו, הוא ערך סיור נוסף בדירה עם רכז ו. חברים, ורוב התיקונים אושרו.
- יא. ועכשיו, צריך להגיע לביצוע, לתח'לס, אז: חכו, צריך להתחיל לנדנד לאחראי על שיפוצים שיטפל בביצוע.

זב. לכן, בעקבות נסיון עשיר בלחכות, התבקש רכז ו. חברים לאשר שביצוע התיקונים בדירה ייעשה באופן עצמאי - פרטי, ולא דרך ו. בנין, אבל: חכו, זה לא בסמכותו. תפנו אל האחראי על שיפוצים בענין הזה.

יג. והנה, כבר רואים באופן את החלוש בהתגשמותו, ופונים אל האחראי על שיפוצים לאישור לבצע את התיקונים לבד, אבל: חכו, בינתלים איך על מה לדבר בכלל, כי... יש ערעור עקרוני על כל המהלך, וזה צריך להידון מחדש עם רכז המשק והמזכיר...

לצד, הקורא, סוף הסיפור אינו ידוע, אך לדעתי הוא כבר אינו חשוב. ומהו מורו ההשכל מהסיפור: שאין שחר להרגשה הרווחת בכפרנו שאין מוסדות מטפלים והמערכת אינה מתפקדת. אדרבא, מוסדות ואחראים יש בשפע, והם מטפלים, ומטפלים... וממשיכים לטפל.

אתה האזרח הפשוט כל שעליך לעשות הוא לפנות ולפנות, כל עוד נשמתך באפק. כי אמנם אין כל ערובה לתוצאת הפגיות, אבל מובטח לך שתרגיש מטופל עד לשד עצמותיך, עד הנשמה...

גלל.

באשה, הודעה, פניה...

חברים צעירים, כשהם טובים
אל הכביש נכחה, משליכים
הצללי-סמכות אתוק (כשא שלו).
נא להשליך אתוק פחי האשפה.
לה מונה את העיניים שלכם.

נצרה ציטוה ברת.

אפשר להרים גם של אחרים!
באליכות!

20.6.86

16

תשובות וצוות חברי

"יש מחיר לדמוקרטיה"! נאמר לא פעם בניהול עניינים ציבוריים. אמנם דמוקרטיה איננה צריכה ואיננה יכולה לשמש מסוה למושגים כגון "סחבת" או "מחדל", אך לשמחתנו אין שום אפשרות בחיי חברה תקינים בפרט בחיי קבוץ לחיות בלעדיו!

כתוצאה מכך, לא פעם "האזרח הקטן" מן השורה מתמרמר על "חכו" או "לוקח זמן" שהוא שומע מבעל תפקיד המטפל בענינו.

רב השלבים שגיל מציין בטענותיו אמנם נכונים ביסודם, אך הקורא שאינו בקיא בפרטים יכול לחשוב ולהתרשם כאילו העניין של גיל ואורנה דרום נמשך חדשים רבים - כשבמציאות הטיפול בנדון שהיה ארוך ומייגע, נחייב בסופו של דבר לעבור את אישור המזכירות - נמצא בטיפול ר. חברים החדשה, באופן אינטנסיבי קרוב לחדשים.

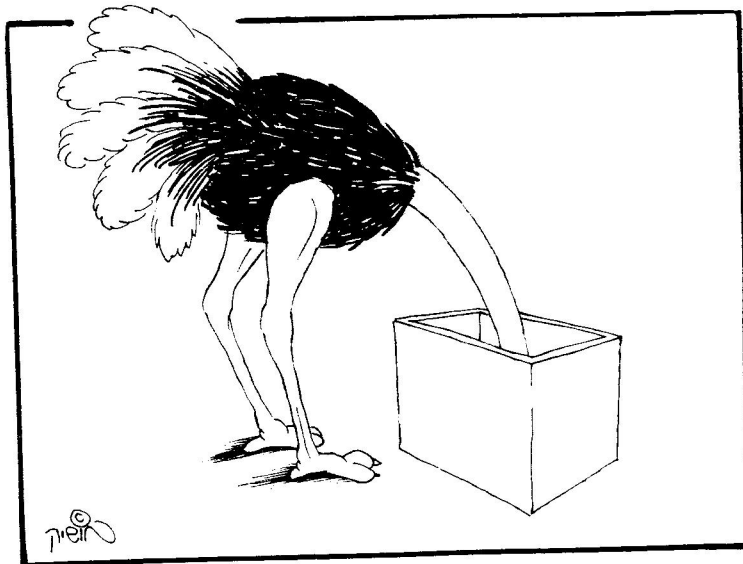
מן הראוי לציין כאן שתי עובדות שהן יכולות להבהיר לחברים "מדוע כל כך הרבה זמן" כביכול.

א. בלי להכנס לפרטים, אישור בקשתם של גיל ואורנה דרום לעבור מדירה הנוכחית שלהם לדירת "חלום חיהם" או "שאיפתם החזקה" עומד בסתירה להחלטות הקבוץ בקשר למעבר מדירה לדירה בסטטוסים השונים הקיימים בענין זה. לאחר החלטה חיובית בנדון בועדת דירות, היה ערעור של גורמים שונים המופקדים על שמירת החלטות והנורמות בקבוץ. וכאמור דרוש דיון והחלטה של המזכירות בענין וההכרעה צריכה ליפול בימים אלה (יום שלישי 17 לחדש). אין לעלות על הדעת לבצע מהלך בענין עקרוני זה מבלי שיהיה דיון והחלטה.

ב. והנקודה השניה חשובה לא פחות ואולי אף יותר: קל יותר לעבוד ולנהל עניינים בשיטה של "להחליט מיד"! אך קשה הרבה יותר ללכת בדרך של בירור הענין באופן יסודי ועד תום! אין זה סוד שלכל אחד מאתנו (ודאי גם לאורנה וגיל) חשוב בכל הנוגע בענייני שכנות והסניבה - בה גרה המשפחה - לשמור על יחסים תקינים ולהתחשב בחברים שהדבר נוגע בהם. הלכנו בדרך הקשה. וכדברי גיל ניסינו פעם ופעמיים ושלוש, לשכנע ולהסיר את התנגדות השכנים - כשהדבר עולה במאמצים נפשיים לא קטנים לשני הצדדים. ולמרות זאת - בגלל שיקולים יותר גלובליים (דמוגרפיים תכניות לתוון ארוך יותר ועוד) החלטנו לאשר את פניתם, כשהענין אינו פשוט כלל וכלל.

גיל ואורנה יקרים - אני מביך שלגביכם ה"תכלס" הוא החשוב,
 אבל אתם ודאי יודעים שהמקרה שלכם הוא אחד מן הרבים הקיימים
 בעניני דירות, ואם צריך (ובודאי צריך) לטפל בכלם על פי התנאים
 והסמכויות שיש לבעל התפקיד בענין זה, איך אפשרות להחליט מיד
 ולצערי ככל שהדבר גורם לכם אי נעימות ואף תרעומת, יש ללכת
 בדרך המקובלת והדמוקרטית כדי לא לגרום למצבים בלתי נסבלים
 בעתיד. היה טיפול בענינכם אפילו טיפול נמרץ, אף שהדבר איננו
 בדחיפות כה עליונה שהיה הכרח לעקוף את ההחלטות והנוהלים הקיימים
 בענין זה בקבוץ.

בברכה,
 ר. חברים ודירות.

פנק החי
 עם הנאות (הנאות) הפוני
 מצל-טובה וכה לחי
 (חבל החי!)

18 יר

ד"ח מהוועדה ללינה משפחתית

=====
+++++

הוועדה התכנסה כמה פעמים ע"מ להגדיר את דרכי הפעולה שלה. בשלב זה (אז) נדחתה פעולת הוועדה עד לאחר הוועידה (כ-3 חדשים). לאחר הוועידה קיבלנו את אישור שיחת הקיבוץ (עם קצת בעיות) להתחלת העבודה שלנו.

יצרנו קשר עם מדור ההפעלה של הקבה"א במגמה להכנס לתהליך חברתי מעמיק. מדור ההפעלה דחה אותנו זמן רב ב"לך ושוב" למרות "נדיבות" רציניים מצדנו. כאשר הגיעו הנה סוף סוף שני האנשים (בני משולב ורותי מחצרים) לפגישה עם חברי הוועדה בקשו שהות ע"מ ללמוד את הבעיות ולהפגש עם אנשים מחתך גילים ותפקידים שונים. אנחנו נמצאים כרגע בשלב שבו בני ורותי ממדור ההפעלה יפגשו עם האנשים השונים בקיבוץ (יקבלו על כך הודעה מראש). הפגישה תהיה ביום ו' 20.6.

דרך אגב קדמה לפגישה עם הוועדה פגישה עם אסא אסתר לפידות ואסתר יוגב. כמו כן נערכה פגישה עם מח' החברה ועם הגר ע"מ לנסח עמדות ולהודיע על כניסתם לעבודה בכפר-מנחם (שלא יהיה פרובו מחזמים) המזכירות אישרה את המהלך הזה.

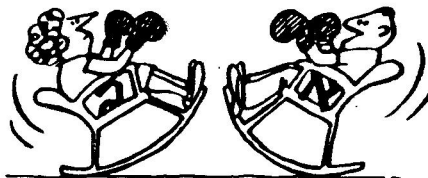
לאחר שבני ורותי יפגשו עם האנשים יציעו לנו דרכי עבודה המתאימים לנו ולמטרותינו.

ברצוני להדגיש כי חשוב לנו לשתף בתהליך אנשי מקצוע מבוזר שאינם מעורבים מבחינה רגשית ויש להם אפשרות לראות את הדברים בפרספקטיבה קצת אחרת. הגישה שלהם היא לא לנקוט עמדה, אלא לעזור לנו להגיע בצורה מסודרת להחלטה.

אנחנו מבקשים מהחברים שיתאזרו בסבלנות (גם אנחנו רוצים לעמוד בלוח הזמנים) ויאפשרו לצוות ולמדור ההפעלה לעבוד בצורה הנכונה. עוד אנחנו מבקשים מהמזכירות וממערכת החינוך ומציבור ההורים לעשות הכל שמסגרות בתי הילדים לא תתרופנה כי זה בוודאי יקשה עלינו מאד, מאד.

תודה על תשומת הלב.

בשם הוועדה
אסתר לפידות.

19 יוני

20.6.86

עם פתיחת תערוכת צילומים מישראל של
ג'ר קנטור

אי אפשר להתרוכח עם המצלמה.
ראיתי פעם תערוכת צילומים על ירושלים, כמו עיר שנתפסה במערומיה.
כולה קשתות כולה מקומות מסתור של אור וצל, עליות וירידות עיר
ללא אנשים, איך כעור יש רק יופי. משהו רומנטי משהו שעושה לך
לנשום עמוק, נוסך רוגע. יוצאים ובא לך לחייך ולהגיד זה שלי.

אי אפשר להתרוכח זאת אמת.

הסתובבתי בתערוכה של ג'ר, לא יכולתי להתרוכח. המצלמה קולטת
את הרגע ומקפאה אותו כמות שהוא. כל מבט, כל קמט, כל עוות,
כל נשימה שקפאה, כל מחאה שקפאה כל סבא אי אפשר לערער. אי אפשר
להביע סנגוריה על מה שרואים, מן אמת כזאת שמכה הישר בפנים.

הרגשתי כמו חברה שנתפסה במערומיה. יד שוקעת בצוואר, רגל רומסת,
ידיים קשורות, אנשי עמל, תג של חילות, מבט מן הצד, ועוד.

הכל אמת מצטערת.

זאת איננה מצלמה רגילה זהו רנטגין, חדירה לעומק אל העצם.
אל מקום חולה, אף כואב. זאת עובדה אי אפשר להתרוכח אפשר
למחות.

לא רציתי לקחת חלק בזה כמו העמדתני את הדברים רחוק ממני והסתכלתי
אל במה. "ימית" מי יכול להאמין שאנחנו הרסנו עיר. המצלמה
קלטה - אנשים מטפסים על חומה, מוקצפים בקצף כמו בובות של אבן
מעוותות. לא בא לי לחייך ולהגיד זה שלי.

הולך בינינו אדם עם מצלמה ועושה רק "קליק" ורואים שהוא חושב,
מרגיש, מביע, מוחה, כואב. נכון גם מאד אוהב ואכפת לו.
רק "קליק". אי אפשר להתרוכח עם המצלמה
שלו זאת עובדה.

ישר כח.
שושקה סעידר.

מר 20

20.6.86

על "מחזור החיים האנושי ותהליכי ההזדקנות"

לא מזמן גמרת לכתב ספר על "מחזור החיים האנושי ותהליכי

ההזדקנות". הספר הוא פרי סקר שארך מעל שנתיים ומעביר בצורה רמצית את תוצאות המחקרים בגירונטולוגיה ואיך להגשים את הממצאים, בהתאם לנסיון שהצטבר, בחיי הקבוץ. נכללים בו הגורמים להפתחות האדם החל מגיל הולדתו - פיזיולוגי, פסיכולוגי, סוציולוגי וכו'.

אין תקופה שבה האדם אינו משתנה. מה שמציין את כל אחד הוא היחודיות והרב-גונית. מבחינה זו, אין שוני בין אלה שנמצאים בקבוץ או בחוץ. ההבדל העקרי הוא בצורת החיים והשמוש האופטימלי בגורמים הכלכליים, החברתיים והסוציאליים, כדי להעלות את איכות חיים. אין זאת אומרת שהרבה מהבעיות הכלליות אינן קיימות. בכל אופן, רמת הספול בקבוץ עולה בהרבה על כל מה שנמצא ביתר העולם המודרני.

הספר, אשר נכתב באנגלית (שפת האם וחמרי הקריאה), נמסר לעיון למספר אנשים בשטח המקצועי רוב לחבריה. התגובות היו מאד חיוביות כולל משאלות לתרגמו לעברית כדי להוציאו לאור עבור התנועה הקבוצית. שלב זה יעשה בסדר והנבוא כגובב לכך, בסך הכל, הנני מודה שהידע הנרכש והספוק האישי בנבואה זו היו רבים מאד. למעוניין לקרא את הסיוסה באנגלית נא לפנות אלי.

בברכה,
שמואל כספי.

לצוותי יום הזכרון
ויום העצמאות -
ולכל הנספחים הרבים
שעשו בללאכה!
כן ירבו לני ימי
חג כאלה.

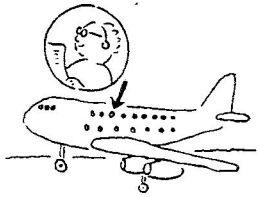
לדודו שור ושנית.
על החג היפה
שהכינו לנו -
כל הכבוד!

21 מרץ

דו"ח משיבת מזכירות 10-3.6.86
+++++

1. אביהו גולדברג - רכז פדגוגי ב"צפית"
=====

המוסד הביא למזכירות רעיון חדש כדי לאפשר את כניסתו של אביהו לתפקיד. מדובר שאביהו יתחיל באופן חלקי לעבוד במוסד, ואחרי 3 חדשים באופן מלא. המזכירות דחתה פניה זו.

2. נסיעות לחר"ל
=====

- א. דליה ג. במימון פרטי - אושר
- ב. שלמה סלומון - במימון פרטי - אושר
- ג. מרק "ערבה" (פרטי) מדובר בנסיעה משפחתית. הוחלט שהמזכיר יפגש עם קב' "ערבה" וידון איתם באספקטים של סוגיה זו. במידה והקבוצה תבין שפניה זו **אנה** תקדים ליתר חברי הקבוצה, הנסיעה תאושר.
- ד. ציפורה ומשה לביא - המשפ' פנתה לממש את הנופשים לצורך בקור בנס בהולנד. מאחר ולמשפחה אין מספיק נופשים (5 נופשים ע"פ החלטת הקבוץ) הפניה לא אושרה.

3. אביגיל צריהם (חברתו של שחר גלינה)
=====

המזכירות קבלה בברכה את בואה של אביגיל לקבוץ. היא כעת חיילת אשר באה אלינו כשל"ת יחיד. לפי רצונה, היא תעבוד בחינוך בפעוטון "דובדבן". נאחל לאביגיל קליטה טובה ומהירה.

4. ועדת יעוץ - רות כהנים
=====

אילנה אליאב פנתה להשתחרר מרכז ו. יעוץ אותו היא ממלאת כ-8 שנים. תפקיד זה הוא קשה ומורכב ולכן מתוך הערכה רבה לאילנה, אנו מקבלים שיש מקום לשחרר אותה מהתפקיד. רות כהנים הסכימה לקבל את רכוז הועדה באישורה של המזכירות.

5. רכוז צוות הדרכת גרעין "כפרי" - דפנה אורן
=====

המזכירות אישרה את מינויה של דפנה לתפקיד הנ"ל אחרי שזו משתחררת מרכז ועדת עבודה.

22.6.86

20.6.86

6. מאיר ארגוב ל"הנגב"
=====

אושרה פניית קופרטיב "הנגב" לשחרר את מאיר. יציאתו לשם מותנית בהחלפתו בתפקיד רכוז הקניות. לכך סוכס שבשלב הראשון מאיר יעבוד 3 - ימים ב"הנגב" ו3 ימים בקבוץ.

7. אימי ואורי לביא - בקור משפחתי בארה"ב
=====

המשפ' פונה לנסוע באוגוסט השנה למשך 5 שבועות, עם בתם הפעוטה. ע"פ הנוהל בקבוץ, מקובל לאפשר נסיעה פעם בשנתיים לבקור משפחתי. פניה זו באה אחרי שנה וחצי. הקדמת הפניה נובעת מכך שאימי תלמד במוסד ואורי אמור לצאת להשתלמות, כך שנסיעתם אחרי שנתיים תיפול באמצע שנת הלימודים. המזכירות דנה פעמיים בנושא מתוך רצון כך לראות את כל הפרטים האישיים והקבוציים. הוחלט לא לחרוג מהחלטת הקבוץ, ופניה זו לא אושרה.

דו"ח משיחת הבוץ 14.6.86
=====

1. בחירת תפקידים:

- א. ועדת ספורט - מיטק (רכז) אמנון ד. יהיעם. עוזי כ.
 - ב. ועדת כלולות - רחל יפהר (רכז) ישראל שבתאי, הניה ש. נורית ג.
 - ג. רכז ועדת עבודה- גרשוט ריטר
- הצעת ועדת מנויים אושרה בשיחה.

2. התקבלו לחברות:

- א. אתי גודינגר
 - ב. יעקב ברוידא.
- השיחה קבלה פה-אחד את שניהם לחברות בקבוץ. נאחל ליעקב ולאתי ברכות חמות מכלנו.

אסא ברק.

נחה ומהלכה?

באופן מפתיע ובמיקום אסטרטגי לקראת סופו של העלון מתגלגל לזיכרה מדור נסיוני וחדש, המתיימר להחליף את מדורו רב הותק של יואל - "מי ומה". המדור מתגלגל בעיקר בתחומי הכפר, אך חורג בפניות מיוחדות אל מחוץ לקיבוץ בגירויים והמלצות שונות. הוא נועד לקריאה ועדכון באמצע סעפ"ש (סדורים, ענינים, פה ושם שם כולל לסיבוב יום ר' - מרכוליה, כלבו, מחסן, חלב ועוד...). יום ר', כך שתגיעו למחסן הבגדים מעודכנים כיאות. כמו כן מוזמן הציבור לקחת חלק פעיל בהזרמת אינפורמציה עדכנית למדור. ר...לדרך!

מרוצים אך רצוצים יצאנו מתקופה עתירת מעש - טפטפנו (מי השקיה) נטפנו (זיעה) בהעמסת עופרה והטפנו (על גיוסי כותנה) ובלוי להרגיש כמעט הסתיים גם קציר החיטים. מפאת החמסינים או אולי עם התרופפות שרירי החשק, חל פיהות משמעותי בהופעת חברים לגיוסי הכותנה, ובלטו בהם בני ובנות "ערבה" ו"אלון" המלקטים בשקדנות את שעוניהם לנסיעה המיוחלת חו"ל. ואם כבר חו"ל - עד כה שוגרה משלחת נכבדה לבדיקה בני-יבשתית: לארה"ב - לאה האוזר, אברהמלה סטנייצקי, דליה וחיים גולדברג ומוסה ואסתר העומדים לחצות את היבשת הנכספת. צנועים יותר שלמה סלומון ובני משפחת בורסטי ש"קפצו" לאירופה.

גם השעות שאחרי העבודה לא הניחו לנו ואף חדרו לשעות הלילה הקטנות; מועדון הצעירים (למי שלא יודע - פעם עוד יהיה לנו בסילו מועדון צעירים...) נחנר לאחר ריצופו ופתיחת הקירות בהכנה לחלונות במסיבת ריקודים קייצית סוערת. מועדון + לא נשאר חייב והזמין סקסולוגית שהשאירה מספר טלפון לכל המעוניינים. ביום ירושלים יצא המועדון לסיור לילי בעיר בלוויית העיתונאי הירושלמי שוקי בן עמי, וחבריו הזרו מרוצים.

מוסד רדש הודר לחיי התרבות שלנו - בית קפה קייצי על רחבת חדר-האוכל ירדי ליל שבת, המפיקים (אביהו ושות'). עוד לא מצאו את ניסחה הרפעה המוצלחת והביקוש עולה משבוע לשבוע.

בני "ערבה" שיחקו אותה בהצגה מרשימה שמלבד הבימוי היתה כולה מתוצרת מקומית, ולמרות עשרים השנה שחלפו מאז נכתבה - מתאימים העכברים בצבעי אפור ולבן גם לכפר מנחם וקרית מלאכי של היום. בית הבנים הוצף בסדרת קונצרטים והרכבים. אך התזמורת של יום א' האחרון היתה שונה מכל השאר וכללה עכוזים במקצב ברזילאי, וכושם שחשפו את שיניהם בחיוך משגע. למי שעדיין לא הביך - "אובה אובה" - להקת פולקלור מברזיל מלאה פעמיים את האולם מעל לגדותיו ושיגעה את הקהל (פרטים אצל אורי נאור...). הלילות האחרונים וגם אלה שיבואו שייכים ללא ספק לאוהבי הכדור השרופים שהגיעו עם בוקר מסוממים למחצה לחדר האוכל להחלפת חוויות חרופ והשכמה.

במפעל המתכת הוצבה טלויזיה כדי לאפשר למשמרת הלילה להתנהל כסדרה.

באמצע השבוע שעבר נפתחה תערוכתו של ג'ורג'ו במוזיאון ישראל והיא מסכמת עבודה רגישה ומאומצת של חמש שנים. מעבר לויכוחים הפנימיים מהווה התערוכה עדות מוסרית משמעותית ובקיצור - שווה לראות.

מכאן לפינות המדגר. הראשונה - מקומית

כאסח מתגלגל

פיצ'וץ בהסתערות מחץ אחרונה הכניע סופית את מגרש החניה הישן מול בית הקירור הישן יותר, והפך אותו לגן דקלים מסולע על כך כה לחי! ודאי תשאלו - איפה הכאסח? התשובה גם היא בשאלה - מה יהיה על הכניסה לחדר האוכל? גורמים יודעי דבר מסרו לנו שמתוכננת וועידה נוספת או לפחות מועצה כדי לאפשר לבנין ולכו' לסיים את עבודות הפיתוח באיזור.

ועוד שתי פינות מחוץ לפרובינציה

גלילת בטן (פינת המסעדה המומלצת)

הפעם - מסעדה מזרחית המגישה אוכל מצרי - פול, חומס וטחינה ופלפל מצרי, מרקים וקינוח לבן ומתוק "מעלבה" כל זה במחיר מגוחך ובטוב לב ממוקם תחת השם "הפול של דוד" בלב כרם התימנים - רח' פדויים 22 ליד "ציון" הנודע. בתיאבון.

מגלגלים עיניים

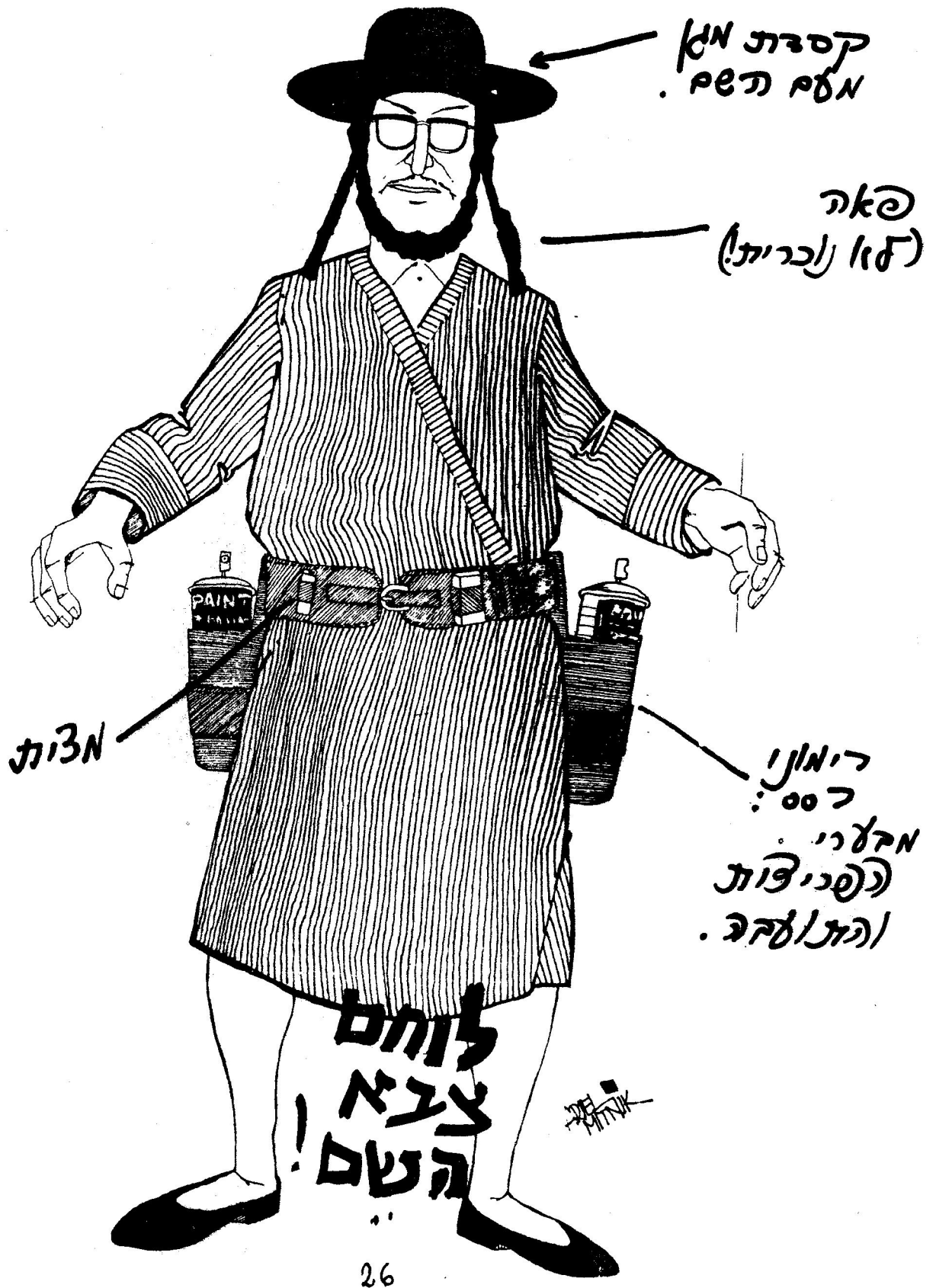
ספר אירופי מצויין - ספרו של הצ'כי מילן קונדרה - "הקלות הבלתי נסבלת של הקיום" - הסופר בילה בפריז מאז הפלישה הרוסית לארצו וזהו ספרו הרביעי המודפס בעברית ולדעתי - החזק מכולם. מציג ארבע דמויות במסגרת רומן ובוחר אותן במישורים שונים - סיפוריים, פסיכולוגיים ופילוסופיים על רקע כיבוש צ'כיה ע"י הרוסים בשנת 1969. - מומלץ.

זה הכל להפעם - אתם מוזמנים להגיב ולעדכן.

ארי 25 מר

20.6.86

קסדת מאן
מאס דעס

פאה
(פאן נאכרייטל)

נציות

די מאנו
קס:
מקלני
(פסני ציות
ורעז/עקב)

לוחם
צבא
השם!

על אהיה

